

ตารางที่ 2.1

ช่วงเวลาความเคลื่อนไหวการทำงานด้านเอดส์ของเครือข่ายด้านเอดส์
และเครือข่ายด้านแรงงานระหว่าง พ.ศ. 2527-2549

ช่วงเวลา	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายเอดส์	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายด้านแรงงาน	ความร่วมมือระหว่างทั้งสองเครือข่าย
2527	โรคเอดส์พบครั้งแรกในจังหวัดเชียงใหม่จากชายไทยรักร่วมเพศติดเชื้อจากสหรัฐอเมริกา ประเด็นเอดส์เริ่มเป็นที่จับตามอง (สำนักงานโครงการแห่งสหประชาชาติ, 2547, น. 7)	ประเด็นเอดส์ในแรงงานยังไม่แพร่หลาย (สำนักงานโครงการแห่งสหประชาชาติ, 2547, น. 7)	ไม่มี
2528	มีการค้นพบสาเหตุหลักจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกัน ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากชายเที่ยวหญิงขายบริการ (สำนักงานโครงการแห่งสหประชาชาติ, 2547, น. 14)	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายเอดส์	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายด้านแรงงาน	ความร่วมมือระหว่างทั้งสองเครือข่าย
2532	เอดส์ขยายสู่วงกว้าง การแพร่ระบาดของโรคมาจากหญิงขายบริการและผู้ใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน (สำนักงานโครงการแห่งสหประชาชาติ, 2547, น. 8)	ไม่มี	แรงงานหญิงขายบริการถือเป็นแหล่งแพร่เชื้อเอชไอวีสู่คนอื่น ๆ มากที่สุด แรงงานชายใช้บริการหญิงขายบริการโดยไม่ป้องกัน องค์การภายใต้เครือข่ายด้านเอดส์เริ่มมีการทำงานกับ
ต้นปี 2533	ไม่มี	ไม่มี	แรงงานในสถานประกอบการและหญิงขายบริการผ่านสหภาพแรงงานหรือนายจ้าง (สำนักงานโครงการแห่งสหประชาชาติ, 2547, น.15-16)
ปลายปี 2533	รัฐบาลไทยขยายโอกาสทางการศึกษาให้เด็กหญิงมีโอกาสเรียนมากขึ้น เพื่อป้องกันการอพยพแรงงานและเข้าสู่การขายบริการ เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ มีความเคลื่อนไหวอย่างเข้มข้นมากขึ้น รัฐบาลมีการเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากทุกกระทรวง (สำนักงานโครงการแห่งสหประชาชาติ, 2547, น. 14-16)	เศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียมีปัญหา แต่ประเทศไทยยังครองตัวได้และเป็นแบบอย่างในการพัฒนาเศรษฐกิจ แรงงานอพยพข้ามแดนจากประเทศเพื่อนบ้านในอาชีพต่าง ๆ และมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี (Association of South East Asia Nation, 2002, pp. 12-13)	เกิดการแพร่ระบาดของโรคในกลุ่มแรงงานอพยพภายในประเทศและข้ามแดน บทบาทขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และองค์การสหประชาชาติอื่น ๆ เช่น UNDP, WHO, UNFPA และ IOM เริ่มตระหนักปัญหาเอดส์ในแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานอพยพข้ามแดน (สำนักงานโครงการแห่งสหประชาชาติ, 2547, น. 14-15)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายเอดส์	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายด้านแรงงาน	ความร่วมมือระหว่างทั้งสองเครือข่าย
2534	<p>การรักษาผู้ป่วยเอดส์ด้วยสมุนไพรพื้นบ้าน การเข้าถึงยาของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ (“โนเบล (คนที่ 21) แห่งเอเชีย...’รางวัลนี้ไม่ใช่ของผมคนเดียว,” ออนไลน์, 2548)</p> <p>หน่วยงานด้านเอดส์เริ่มต้นทำงานกับแรงงาน เช่น กรรมกรก่อสร้าง พนักงานเย็บผ้า คนขับมอเตอร์ไซค์รับจ้างในพื้นที่กรุงเทพฯ และ ปริมณฑลเป็นหลัก (จอห์น อังภากรณ์, สัมภาษณ์)</p>	<p>แรงงานผู้ติดเชื้อยังเป็นที่น่ารังเกียจของสังคม แรงงานติดเชื้อส่วนใหญ่ไม่เปิดเผยตัว</p> <p>เกิดการแบ่งแยกในสังคมการทำงานและสังคมภายนอกของผู้ติดเชื้อ (“โนเบล (คนที่ 21) แห่งเอเชีย...’รางวัลนี้ไม่ใช่ของผมคนเดียว,” ออนไลน์, 2548)</p>	<p>มีการรณรงค์การใช้ถุงยางอนามัย 100% กับหญิงบริการ มีการทำงานกับช่องและแรงงานหญิงบริการในการให้ความรู้ ส่งเสริมการศึกษาตามอัธยาศัยเพื่อการประกอบอาชีพ บริการให้คำปรึกษา และพยายามเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด</p> <p>หน่วยงานด้านเอดส์และแรงงานจำนวนหนึ่ง และสถานประกอบการเริ่มเคลื่อนไหวในการสร้างเครือข่าย โดยเริ่มจากการสร้างความร่วมมือระหว่างองค์กร (“โนเบล (คนที่ 21) แห่งเอเชีย...’รางวัลนี้ไม่ใช่ของผมคนเดียว,” ออนไลน์, 2548)</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายเอดส์	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายด้านแรงงาน	ความร่วมมือระหว่างทั้งสองเครือข่าย
2536	<p>สมาคมแนวร่วมภาคธุรกิจไทยต้านภัยเอดส์ จัดตั้งขึ้นในประเทศไทย เพื่อทำงานด้านเอดส์ ในสถานประกอบการ ชุมชน และรณรงค์เชิงนโยบาย เครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ประเทศไทย</p> <p>ความเคลื่อนไหวเรื่องการเข้าถึงยาต้านและวัคซีนของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์เริ่มมีความเข้มข้นมากขึ้น มีการทดลองวัคซีนในเวลาต่อ ๆ มา และการเรียกร้องสิทธิ (Asian Business Coalition on AIDS, 2002, pp. 12-14)</p> <p>การสอนประเด็นเพศศึกษาผ่านวิชาสุขศึกษา ในโรงเรียน ก่อนที่จะมีการจัดหลักสูตรเพศศึกษานำร่องในโรงเรียนโดยองค์กรพัฒนาเอกชน (สุภัทรา นาคะผิว, สัมภาษณ์)</p>	<p>ทัศนคติของสังคมต่อแรงงานผู้ติดเชื้อดีขึ้น แม้จะมีการแบ่งแยกและการเลือกปฏิบัติด้านสิทธิการทำงานและการตรวจเลือดในสถานประกอบการบางแห่ง และแรงงานบางคนยังไม่สามารถยอมรับปัญหาสุขภาพของตนเองได้ (Asian Business Coalition on AIDS, 2002, pp. 3-4)</p>	<p>ความร่วมมือส่วนใหญ่ผ่านสถานประกอบการ สหภาพแรงงานหรือหน่วยงานด้านแรงงาน บางองค์กรเท่านั้น (จอห์น อิงภากรณ์, สัมภาษณ์)</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายเอดส์	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายด้านแรงงาน	ความร่วมมือระหว่างทั้งสองเครือข่าย
2544	<p>ASEAN ลงนามในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 7 ในการดำเนินโครงการ อาเซียนด้านเอดส์เป็นเวลา 4 ปี (2002-2005) โดยความร่วมมืออย่างแข็งขันจากประเทศสมาชิก สนับสนุนให้ผู้ติดเชื้อเข้าถึงยา มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการปลอดปัญหาเสพติดกับเอดส์ในปี ค.ศ. 2015 (Association of South East Asia Nation, 2002, pp. 12-13)</p> <p>นโยบายของรัฐในการคุ้มครองดูแลผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ในการเข้าถึงยา และหลักประกันสุขภาพแห่งชาติมีความชัดเจนขึ้น แต่สามารถเข้าถึงสวัสดิการและการรักษาพยาบาลเพียงบางอย่างเท่านั้น และงบประมาณของรัฐมีจำกัด (สำนักงานโครงการแห่งสหประชาชาติ, 2547, น. 34, 37)</p>	ไม่มี	ไม่มี

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายเอดส์	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายด้านแรงงาน	ความร่วมมือระหว่างทั้งสองเครือข่าย
2546	ไม่มี	ไม่มี	เกิดความร่วมมือระหว่างกระทรวงแรงงานและกระทรวงสาธารณสุข องค์การแรงงานระหว่างประเทศ สมาคมแนวร่วมธุรกิจไทยต้านภัยเอดส์ ในการจัดทำ มาตรฐานการบริหารจัดการด้านเอดส์ในสถานประกอบกิจการ (ASO Thailand)
2548	ให้ความสนใจเรื่องการเข้าถึงยา วัคซีนและหลักประกันสุขภาพของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ สิทธิของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยเอดส์ สิทธิบัตรยา (“โนเบล (คนที่ 21) แห่งเอเชีย...” รางวัลนี้ไม่ใช่ของผมคนเดียว,” ออนไลน์, 2548; สุภัทรา นาคะผิว, สัมภาษณ์)	ไม่มี	กระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข และสมาคมแนวร่วมธุรกิจไทยต้านภัยเอดส์ ดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการประเมินการจัดการด้านเอดส์ในสถานประกอบกิจการตามมาตรฐานการจัดการด้านเอดส์ ASO เพื่อชักชวนให้สถานประกอบการมีนโยบายที่ดีในด้านเอดส์ (รุจน์ โกมลบุตร, 2548, น. 79)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ช่วงเวลา	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายเอดส์	ความเคลื่อนไหวของเครือข่ายด้านแรงงาน	ความร่วมมือระหว่างทั้งสองเครือข่าย
2549	<p>ร่างแผนเอดส์ชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) (“กระบวนการร่างแผน บูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ แห่งชาติ พ.ศ. 2550-2554,” ออนไลน์, 2549)</p>		